

N:o 36.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående upplåtelse till Jemtlands fältjägerregementes mötesplats af mark, tillhörig f. d. militiebostället Kungsgården N:o 1 i Jemtlands län; gifven Stockholms slott den 31 januari 1896.

Under återopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver landtförsvarsärenden för denna dag, vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva,

att af f. d. corpschefsbostället 2½ mantal n:o 1 Kungsgården följande områden, nemligen dels lägenheten Svenstorp, dels den af Jemtlands fältjägerregemente till skjutbana för närvarande använda mark och dels de områden, som å en i statsrådsprotokollet omförmäld karta öfver Frösö läger och trakten deromkring äro betecknade med litt. A och litt. B, må för tiden från och med den 14 mars 1897 få upplåtas till nämnda regemente för att med dess mötesplats å Frösön sammanläggas.

De till ärendet hörande handlingar skola vederbörande utskott tillhandabållas, och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

O S C A R.

Axel Rappe.

*Utdrag af protokollet öfver landförsvarsärenden, hållet inför
Hans Maj:ts Konungen uti statsrådet å Stockholms slott
den 31 januari 1896.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena grefve DOUGLAS,
Statsråden: friherre ÅKERHJELM,
ÖSTERGREN,
GROLL,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
WERSÅLL.

Efter gemensam beredning med statsrådet och chefen för finansdepartementet anmälde departementschefen

dels arméförvaltningens å intendentsdepartementet underdåniga skrifvelse den 11 januari 1895 angående upplåtelse till Jemtlands fältjägerregementes mötesplats af mark från f. d. corpschefsbostället Kungsgården n:o 1 i Jemtlands län, äfvensom domänstyrelsens i detta ärende den 9 februari och den 22 mars samma år afgifna underdåniga utlåtanden, och

dels chefens för nämnda regemente, af chefen för sjette arméfördelningen med tillstyrkan af nådigt bifall den 17 maj samma år insända

underdåniga framställning i enahanda syfte, äfvensom domänstyrelsens den 15 augusti och arméförvaltningens å intendentsdepartementet den 22 sistlidne oktober i anledning deraf afgifna underdåniga utlåtanden.

Departementschefen yttrade härvid:

»Då utvidgning af Jemtlands fältjägerregementes å Frösön belägna mötesplats visat sig nödvändig, behagade Eders Kongl. Maj:t uti nådig proposition den 26 januari 1894 föreslå Riksdagen att medgifva, att af f. d. corpschefsostället 2½ mantal n:o 1 Kungsgården, vissa områden, som betecknades med röd färg å en vid statsrådsprotokollet i ärendet fogad karta, måtte för tiden från och med den 14 mars 1895 få upplåtas till omförmälta regemente för att med dess mötesplats sammanläggas.

De områden, som enligt Eders Kongl. Maj:ts berörda förslag skulle med mötesplatsen förenas, omfattade oställets hela egoområde med undantag allenast af dels en på långt afstånd från sjelfva ostället belägen fyllnadsjord, benämnd Kånkbacken, och dels större delen af ett till hufvudgården hörande skogsskifte, benämndt Bynässkiftet. Allt det öfriga, i areal innehållande omkring 500 tunnland, till stor del odlad jord, skulle med mötesplatsen förenas.

I underdånig skrifvelse den 5 påföljande maj anmälde Riksdagen, att densamma visserligen funnit mötesplatsens utvidgning af omständigheterna påkallad, men att Riksdagen likväl icke ansett sig böra för närvarande bifalla hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit.

Riksdagen hade nemligen inhemtat, att å egendomen funnos åtskilliga dagsverkstorp, deraf på hufvudgården 18 stycken, hvilka alla blifvit anlagda under föregående oställsinnehafvares och arrendatorers tid samt till största delen blifvit af torparne sjelfve upparbetade och bebygda med virke från oställets skog, men att utredning sagnades, huruvida desse torpare möjligen skulle kunna till en del medgifvas att tills vidare qvarsitta å torpen äfven vid markens upplåtelse till lägerplats, eller i hvad mån platser skulle kunna dem beredas å andra områden af ifrågavarande eller ett närgränsande oställe. Härtill komme, att utredning jemväl sagnades, huru med de å ostället befintliga, kronan tillhöriga byggnader skulle vid markens öfverlemnande till mötesplatsen förfaras, äfvensom beträffande användningen af virket från den å det till skjutbana afsedda området växande skogen.

I anledning af Riksdagens berörda beslut behagade Eders Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 18 maj 1894 anbefalla arméförvaltningen å intendentsdepartementet att, efter vederbörandes hörande, till Eders Kongl. Maj:t inkomma med utredning i nyssberörda af Riksdagen an-

gifna hänseenden, hvarjemte åt domänstyrelsen uppdrogs att på de för kronan fördelaktigaste vilkor, som kunde betingas, ombesörja boställets skötsel och vård under ett år från den 14 mars 1895. På grund häraf är bostället, enligt hvad domänstyrelsen anmält, utarrenderadt till den 14 nästinstundande mars.

Sedan arméförvaltningen i ärendet inhemtat yttrande från chefen för sjette arméfördelningen, hvilken i sin ordning skriftvexlat med Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Jemtlands län och chefen för Jemtlands fältjägerregemente, afgaf arméförvaltningen den 11 januari 1895 underdånigt utlåtande i ärendet och erinrade dervid till en början, att då det förut ifrågasatts, att så godt som *hela* boställets område skulle till lägerplats upplåtas, förvaltningen antagit, att Norrlands dragonregemente fortfarande skulle vara förlagdt å mötesplatsen. Då det emellertid numera blifvit bestämdt, att detta regemente skulle förläggas till Umeå, ansåg arméförvaltningen, att det område af bostället, som borde förenas med mötesplatsen, kunde för närvarande betydligt inskränkas, i hvilket afseende förvaltningen föreslog, att med mötesplatsen måtte förenas den mark, som erfordrades för utvidgning af fältjägerregementets skjutbana, samt den del af bostället, på hvilken torpen n:ris 10, 11 och 13 äfvensom åtskilliga af fältjägerregementets byggnader voro belägna. Arméförvaltningen ansåg sig därför kunna inskränka den begärda utredningen till allenast detta område.

Härvid upplyste arméförvaltningen:

att de å den till skjutbana afsedda marken belägna torpen n:ris 14 och 15 kunde utan olägenhet för öfningarne tills vidare bibehållas;

att deremot innehafvarne af torpen n:ris 10, 11 och 13 borde uppsägas till afflyttning;

att åbyggnaderna å torpet n:o 10, som tillhörde torpinnehafvaren, borde inlösas af kronan, enär denna lägenhet synnerligen väl lämpade sig till bostad åt regementets förrådsförvaltare;

att några platser å bostället eller angränsande boställen ej torde kunna beredas de torpare, som måste afflytta;

att virket i kronans hus å de torp, som innehades af sistnämnda torpare, borde vid uppkommande behof få af regementet användas;

att då någon skog ej kunde få kvarstå på sjelfva skjutbanan utan endast i dess förlängning, der den gränsade omedelbart till Bynäskiftet, lämpligt vore, att ifrågavarande skog fortfarande finge tillhöra berörda skifte och förvaltas af domänstyrelsen;

att till förekommande af olyckshändelser vid skjutöfningarne, stängsel borde uppsättas i södra gränslinien mot Bynäskiftet; samt

att vid innehafvarnes af torpen n:ris 14 och 15 rätt att qvarsitta å torpen, borde fästas det vilkor, att innehafvarne såsom godtgörelse för nu utgående dagsverksskyldighet, erlade den afgift, som domänstyrelsen torde böra bestämma.

I häröfver afgifvet underdånigt utlåtande anförde domänstyrelsen, bland annat, att om arméförvaltningens berörda förslag godkändes, komme deraf ej att föranledas någon väsentlig rubbning i boställets nuvarande egoområde, och torde därför bostället i öfrigt böra genom domänstyrelsens försorg i vanlig ordning utarrenderas; dock torde dessförinnan fördelning af boställets mantal böra ega rum mellan den del af bostället, som skulle upplåtas på arrende, och den öfriga delen. Den afgäld, som skulle utgå för torpen n:ris 14 och 15, borde ej bestämmas af domänstyrelsen, som ju ej skulle få någon befattning med torpen. Den skog, som ej finge qvarstå å skjutbanan, borde försäljas för statsverkets räkning. Hvad anginge skogen utom skjutbanan, så vore denna af så ringa omfattning, att äfven om densamma vore afsedd uteslutande för skogsproduktion, någon hushållningsplan därför ej vore behöflig, och då för öfrigt den del af skogen, som vore belägen i skjutbanans förlängning, torde böra för all framtid lemnas orörd till skydd för trafikerande å Storsjön, och således vården af denna skog kunde inskränkas till bevakning mot åverkan, kunde domänstyrelsen ej biträda arméförvaltningens hemställan, att styrelsen skulle omhänderhafva skogens vård. Deremot tillstyrktes förslaget om uppsättande af stängsel i skjutbanans södra gräns, hvilken stängsel borde af regementet för framtiden underhållas.

I anledning af emellertid uppkommen fråga om en ytterligare mindre utvidgning af mötesplatsen, hvarigenom äfven torpen n:ris 8 och 9 skulle med mötesplatsen förenas, afgaf domänstyrelsen nytt utlåtande i ärendet den 22 mars 1895, och förklarade dervid, att styrelsen ej hade något att häremot erinra.

I anseende till den långt framskridna tiden, då sistnämnda utlåtande inkom, blef nådig proposition i ämnet icke till 1895 års Riksdag aflåten.

I maj 1895 öfverlemnade chefen för sjetta arméfördelningen med tillstyrkan af nådigt bifall en underdånig skrifvelse, deruti chefen för Jemtlands fältjägarregemente, med förmälan att åtgärder för förnyadt utarrenderande af bostället från den 14 mars 1896 inom kort torde böra vidtagas och då önskvärdt vore, att regementet, så snart ske kunde, erhöle dispositionsrätt till de under bostället lydande områden, som borde tilläggas lägerplatsen, hvaribland vore dels den mark, hvarå regementet tillhöriga byggnader, såsom förråds- och sjukhus, voro

belägna, och dels de egor, som för öfningarnas obehindrade gång voro för regementet erforderliga, hemstälde, att vid förnyadt arrendeaftal rörande egendomen sådant förbehåll om dispositionsrätt för regementets behof måtte göras, att, i likhet med hvad förut skett i afseende å det s. k. Svenstorpet och det till skjutbana upplåtna området, *dels* de under bostället lydande, å en bifogad »karta öfver Frösö läger och trakten deromkring» med n:ris 8, 9, 10, 11 och 13 betecknade torplägenheterna äfvensom den del af den söder om figurerna n:ris 7 och 8 belägna skogsmark, som begränsades af fig. 8, 9 och 10, landsvägen till Kungsgården och skiljelinien mellan fig. 7 och 8 framdragen till nämnda landsväg (dessa områden å kartan betecknade med Litt. A), samt en omkring 50 meter bred skogsremsa på hvardera sidan om skjutbanan (å kartan betecknade med Litt. B), blefve allt framgent undantagna och utan inskränkning tillagda regementets lägerområde, dervid nuvarande lägenhetsinnehafvare kunde få qvarsitta intill dess annan öfverenskommelse kunde med dem träffas, *och dels* all den till Kungsgården hörande skogsmark, utom det s. k. Bynäset, äfvensom egofigu- rerna n:ris 5, 7 och 12 (å kartan utmärkta med Litt. C) finge af regementet på sådant sätt disponeras, att dessa egor finge under öfningarna obehindradt beträdas, dock med bibehållen rätt för lägenhetsinnehafvarne på sätt nyss vore sagdt.

Såsom skäl anfördes, bland annat, att torpens n:ris 5, 7 och 12 afskiljande från bostället och utläggande till utmark skulle för statsverket vara förmånligt, enär derifrån utgående dagsverken ej motsvarade värdet af skogseffekter och stängsel till torpen, samt att under nuvarande förhållanden nödig kontroll från regementsbefälets sida ej kunde utöfvas öfver hvad som förefölle vid berörda torplägenheter, hvilket ofta vore af beskaffenhet att störa sedligheten vid regementet.

Häröfver infordrades utlåtande från domänstyrelsen, som inhemtade Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes och t. f. domänintendentens i länet yttranden.

T. f. domänintendenten tillstyrkte förslaget och hemstälde: *att* uppgörelse borde genom chefsembetets försorg träffas med innehafvarne af lägenheterna n:ris 8, 9, 10, 11 och 13 i fråga om den besittningsrätt eller den ersättning derför, som möjligen borde dem tillkomma; *att* området Litt. B visserligen borde till regementet upplåtas, men skötseln af skogen derå för undvikande af obehörig afverkning fortfarande handhafvas af revirförvaltningen; *att* både norra och södra gränserna för Litt. B borde förses med hägnad på regementets bekostnad; *att* medel, som inflöte, för försålda skogseffekter från Litt. B borde ingå

bland statens skogsmedel; och att, hvad anginge de å Litt. C belägna torpen n:ris 5, 7, 12, 14 och 15, det borde åligga chefsembetet att, intill dess dessa torp kunde utläggas till utmark, hvilket såväl för exercisöfningarna som för minskad åtgång af virke och vedbrand från boställets skog vore fördelaktigt, med innehafvarne af torpen uppgöra i fråga om det intrång och den skada, som genom regementets öfningar kunde dem tillskyndas.

Äfven Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet tillstyrkte förslaget under vitsordande af behovet af lägerplatsens utvidgning, samt påpekade, att det ifrågavarande förslaget afsåge att åt regementet med oinskränkt dispositionsrätt förvärfva allenast ett jemförelsevis obetydligt område, under det att hufvudgården till sin väsentligaste del fortfarande skulle kunna för statsverkets räkning utarrenderas. De områden, som skulle till regementet upplåtas, utgjordes hufvudsakligen och, så vidt Litt. A anginge, nästan uteslutande af torplägenheter. Ehuru lägenhetsinnehafvarnes besittningsrätt utginge den 14 mars 1896 och de allt hitintills vid arrendeombyten varit beroende af den nytilträdande arrendatorns godtycke, då ju de aftal, hvarigenom lägenheterna blifvit till dem upplåtna, blott gällt under hvarje arrendators arrendetid, samt härtill komme, att det på torpen nedlagda arbetet torde hafva blifvit torpinnehafvarne ersatt genom lägenheternas afkastning och de öfriga förmåner besittningsrätten medfört, hade regementschefen dock föreslagit, att nuvarande torpinnehafvare skulle tillåtas kvarsitta till dess annan öfverenskommelse kunde med dem träffas, genom hvilken anordning torparnes anspråk syntes blifva behörigen tillgodosedda. Kunde emellertid öfverenskommelse under hand ej med torpinnehafvare träffas och kunde han anses berättigad till någon ersättning för å torpet nedlagdt arbete, så borde denna ersättning bestämmas vid laga syn, som förrättades af kronofogde med biträde af två nämndemän och i närvaro af vederbörande allmänna ombud och torpinnehafvaren. Beträffande det virke, som komme att afverkas å skjutbaneområdet, borde detsamma försäljas för statsverkets räkning och försäljningsmedlen ingå bland skogsmedlen.

Domänstyrelsen erinrade, att styrelsen uti sina föregående underdåniga utlåtanden yttrat sig ifråga om upplåtelse af den mark, som be-tecknades med Litt. A och B, hvadan styrelsen nu endast torde hafva att yttra sig öfver framställningen, så vidt den afsåge rätt att få be-träda områdena Litt. C; och då någon nämnvärd olägenhet deraf ej torde föranledas, hemställde styrelsen, under förutsättning att Eders Kongl. Maj:t beslöte, att hvad af egendomen ej komme att till rege-

mentets uteslutande disposition upplätas, skulle fortfarande för kronans räkning utarrenderas, om bifall till regementschefens framställning, dock med vilkor att lägenhetsinnehafvarne af regementet hölles skadeslösa för det intrång och de olägenheter, som genom möjligen företagna öfningar inom lägenheternas områden kunde innehafvarne tillskyndas, äfvensom att skarpskjutning å områdena Litt. C ej finge ega rum.

Jemväl arméförvaltningen har i anledning af regementschefens ifrågavarande framställning afgifvit underdånigt utlåtande och dervid, med åberopande af sina föregående underdåniga yttranden i ämnet, tillstyrkt regementschefens förslag, dock med hemställan:

att innehafvarne af torpen n:ris 10, 11 och 13 måtte uppsägas till afflyttning, hvarvid hänsyn likväl borde tagas till ersättningsanspråk för å torpen nedlagdt arbete enligt bestämmelse vid laga syneförrättning;

att de å torpet n:o 10 befintliga byggnader, hvilka tillhörde torparen, måtte för kronans räkning få inlösas;

att innehafvarne af torpen n:ris 8 och 9 torde få å torpen kvarsitta, till dess annan öfverenskommelse, efter förslag af regementschefen och med arméförvaltningens godkännande, kunde med dem träffas, men *att*, om dylik öfverenskommelse icke kunde åvägabringas och vederbörande lägenhetsinnehafvare ansåges berättigad till någon ersättning för å torpet nedlagdt arbete, denna ersättning måtte få bestämmas genom laga syneförrättning;

att virket i kronans hus å de torplägenheter, hvilkas innehafvare sålunda måste uppsägas till afflyttning, finge vid uppkommande behof af regementet användas.

att å skjutbaneområdet växande skog skulle af domänstyrelsen förvaltas och af skogsförsäljning inflytande medel ingå till och redovisas bland statens skogsmedel;

att till förekommande af olyckshändelser stängsel skulle på regementets bekostnad uppföras i skjutbanans nya gränslinier, så väl den södra som den norra;

att den till bostället hörande skogsmarken, med undantag af det så kallade Bynäset, måtte få af regementet så disponeras, *att* densamma finge i och för regementets öfningar obehindradt beträdas, men skarpskjutning der icke ega rum; samt

att derest de inom nämnda skogsmark belägna torplägenheterna n:ris 5, 6, 7, 12, 14 och 15 skulle för militära öfningar behöfva beträdas, det borde åligga regementschefen *att* med vederbörande träffa aftal om de ersättningsanspråk, som derigenom kunde uppkomma.

Hvad arméförvaltningen sålunda i dess sist omförmälta underdåniga utlåtande hemställt, anser jag mig böra i allo tillstyrka. Att en utvidgning af Jemtlands fältjägerregementes nuvarande mötesplats är af behofvet påkallad, torde vara uppenbart, och Riksdagen har äfven erkänt detta, ehuru Riksdagen, på ofvan omnämnda skäl, ansåg sig icke kunna bifalla Eders Kongl. Maj:ts år 1894 aflättna nådiga proposition i ämnet. Den utredning, Riksdagen då ansåg nödvändig, torde emellertid nu vara åstadkommen.

Hvad först angår lägenhetsinnehafvarne å bostället och huruvida dem kunde tillåtas å sina innehafvande lägenheter qvarsitta eller om dem kunde beredas platser å andra områden af bostället eller något annat boställe, så ifrågasättes nu, att allenast tre lägenhetsinnehafvare skulle nödgas från sina lägenheter aflytta, nemligen innehafvarne af torpen n:ris 10, 11 och 13. Beträffande dessa tre torplägenheter framgår af protokollet öfver en den 27 maj 1895 vid ifrågavarande boställe hållen laga af- och tillträdessyn, hvilket protokoll finnes handlingarna bifogadt: att torpet n:o 10 innehafves af regementskommissarien P. Långström och att alla husen derå tillhöra honom; att husen å torpet n:o 11, hvilka synas vara kronan tillhöriga, äro gamla och förfallna och att å torpets område äro uppförda 9 st. regementet tillhöriga byggnader; samt att torpet n:o 13 innehafves af en skollärare Sundqvist och att mangårdsbyggnaden å torpet tillhör honom, men öfriga byggnader kronan. Då nu husen å torpet n:o 10 skulle af kronan inlösas samt skälig hänsyn tagas till lägenhetsinnehafvarnes ersättningsanspråk för å torpen nedlagdt arbete, synes någon betänklighet ej böra möta mot den ifrågasatta upplåtelsen af den anledning, att några platser ej torde kunna beredas dessa tre lägenhetsinnehafvare å hvarken ifrågavarande eller något angränsande boställe.

Beträffande de kronan tillhöriga åbyggnaderna å det område, som skulle upplåtas, utgöras dessa allenast af hus å de torplägenheteri hvilkas innehafvare måste aflytta; och torde hvad arméförvaltningen i afseende å användandet af dessa hus föreslagit kunna godkännas.

Likaså torde hvad arméförvaltningen hemställt i fråga om den å det till skjutbanans utvidgning afsedda området (litt. B) växande skogen vara tillfredsställande.

Det synes mig således, som skulle något hinder icke förefinnas för upplåtelse till Jemtlands fältjägerregemente af de å kartan med litt. A och B betecknade områdena.

Genom en sådan upplåtelse skulle regementet erhålla dispositionsrätten till den mark, hvarå åtskilliga regementet och officerscorpset tillhöriga byggnader äro belägna, hvarjemte lägerområdet skulle erhålla lämpligare form samt en väl behöflig och för närvarande någorlunda tillfredsställande utvidgning. Skulle en ytterligare utvidgning af mötesplatsen framdeles visa sig nödvändig, bör denna, såsom arméförvaltningen antydt, ske i nordlig riktning, å egor till hemmanen Vesterhus n:ris 2 och 3. Jag anser mig därför böra tillstyrka, att de å den af regementschefen ingifna kartan med litt. A och litt. B betecknade områdena måtte för framtiden få förenas med mötesplatsen. Emellertid torde, derest nådig proposition härom till Riksdagen aflåtes, samtidigt böra föreslås, att jemväl ett par andra områden måtte från bostället afskiljas och med mötesplatsen definitivt sammanläggas. Dessa områden äro *dels* det till skjutbana för regementet för närvarande upplåtne området, hvilket område, innehållande i längd 1,400 meter och i bredd 100 meter, enligt nådigt bref den 15 november 1884 mot ersättning till dåvarande arrendatorn af bostället uppläts för nämnda ändamål med föreskrift, att domänstyrelsen skulle vid förnyadt utarrenderande af bostället iakttaga, att regementet förbehölles rätt att fortfarande begagna området, och *dels* det så kallade Svenstorpet, beläget omedelbart intill regementets nuvarande lägerplats, i afseende å hvilket torp Eders Kongl. Maj:t genom nådigt bref den 27 januari 1888 medgifvit, att brukningsrätten under återstående arrendetiden till den 14 mars 1895 af den till torpet hörande jorden äfvensom eganderätten till derå befintliga byggnader finge för kronans räkning inlösas för att till bostad för regementets förrådsvaktmästare användas; och har Eders Kongl. Maj:t sedermera genom nådigt bref den 13 juli 1894 föreskrifvit, att domänstyrelsen skulle vid förnyadt utarrenderande af bostället iakttaga, att regementet uti arrendekontraktet förbehölles rättighet att fortfarande disponera ifrågavarande lägenhet. Såväl skjutbaneområdet som Svenstorpet äro visserligen på grund häraf för närvarande från arrendet undantagna, men det torde dock vara lämpligt att de, i likhet med områdena litt. A och B, för framtiden helt och hållet afskiljas från bostället och förenas med mötesplatsen, allra helst som, derest upplåtelse till mötesplatsen vinner Riksdagens bifall, det torde, på sätt domänstyrelsen hemställt, vara önskvärdt, att en fördelning af boställets mantal eger rum mellan den del af bostället, som fortfarande skall utarrenderas, och den del deraf, som ingår i mötesplatsen.

Hvad arméförvaltningen hemställt i fråga om rätt för regementet att i och för dess öfningar på visst sätt disponera de med litt. C å

kartan betecknade områdena, torde icke vara af beskaffenhet, att Riksdagens samtycke dertill erfordras.

Riksdagens beslut i frågan lär emellertid ej hinna fattas före den 14 nästkommande mars, då nu gällande arrendeaftal om egendomen löper till ända, och torde därför Eders Kongl. Maj:t vilja, på fördragning af chefen för finansdepartementet, besluta om de åtgärder, som för egendomens förnyade utarrendering efter nämnda dag må vara erforderliga.

På grund af hvad jag nu anfört, hemställer jag i underdånighet, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att medgifva,

att af f. d. corpschefsbostället 2½ mantal n:o 1 Kungsgården följande områden, nemligen dels lägenheten Svenstorpet, dels den af Jemtlands fältjägarregemente till skjutbana för närvarande använda mark och dels de områden, som å den af regementschefen i ärendet ingifna »karta öfver Frösö läger och trakten deromkring» äro betecknade med litt. A och litt. B, må för tiden från och med den 14 mars 1897 få upplåtas till nämnda regemente för att med dess mötesplats å Frösön sammanläggas».

Till hvad departementschefen sålunda hemställt, behagade Hans Maj:t Konungen, uppå tillstyrkan af statsrådets öfrige ledamöter, lemna nådigt bifall; och skulle proposition i ämnet, sådan den finnes detta protokoll bilagd, till Riksdagen aflåtas.

Ex protocollo

Ernst Palm.
